

dagstidenden, men jeg gav et Resumee af, hvad jeg syntes var Tendensen af det ærede Medlems Udtalelser. Saa et enkelt Punkt vil jeg indrømme, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem; det var med Hensyn til hans Omtale af den højtærede Ministers Forslag. Jeg ser nu, at det ærede Medlem har ment, at Understøttelsen skulde gives til et enkelt Selstfab, og ikke, som den højtærede Minister har ment, til alle de Selstfaber, der opfyldte bestemte Betingelser. Min Afbrydelse den Gang, som det ærede Medlem tog til Indtægt, gjaldt det, at det ærede Medlem begyndte med at sige, at Ministeren vilde understøtte alle Selstfaber, og jeg troede, at det ærede Medlem dermed var færdig. Men han kom derefter ind paa den Restriktion, som den højtærede Minister ogsaa havde taget, og det viste sig da, at der var ingen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems og min Opfattelse af Ministerens Udtalelse. Men det ærede Medlem har altsaa i Modbæjning til den højtærede Minister ment, at det var et enkelt Selstfab, der skulde understøttes. Den Nuance fik jeg ikke fat paa. For saa vidt har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Men paa den anden Side kan jeg ikke indrømme, at det ærede Medlems Side er den allermindste Smule bedre end den højtærede Ministers. Det forekommer mig, at hvis jeg skulde vælge mellem de to Ting, saa vilde jeg vælge den højtærede Ministers, saa at der kun blev Tale om at støtte Konkurrencen mellem forskellige Selstfaber, medens det ærede Medlem vilde give Understøttelsen til et enkelt Selstfab. Her har jeg vel ikke misforstaaet det ærede Medlem. Men det ærede Medlem har ganske misforstaaet mine Ytringer, naar han lagde mig forskellige Udtalelser i Munden, hvorved jeg skulde have misforstaaet ham. Han sagde, at jeg skulde have lagt ham i Munden, at han var tilfreds med de sjællandske Jærnbaner. Eksemplet med de sjællandske Jærnbaner nævnedes jeg særlig over for det ærede Medlem fra Slagelse (Røedt), ikke over for det ærede Medlem. Over for det ærede Medlem sagde jeg kun, at det vilde være urimeligt at ville have Udviklingen fruet tilbage til, at vore Jærnbaner skulde drives privat i Stedet for som Statsbaner. Jeg har slet ikke sagt, at det ærede Medlem var tilfreds med den Maade, hvorpaa de sjællandske Statsbaner bleve drevne. Jeg skulde ogsaa have sagt over for det ærede Medlem, at han var helt tilfreds med Forholdene, som de ere. Nej, Rigsdagstidenden skal nok vise, at jeg har vist det ærede Medlem den Retfærdighed, at jeg udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at det ærede

Medlem var misfornøjet med den Maade, hvorpaa Varerne behandledes, og i den Henseende vishede en Forbedring. Men det, jeg har sagt er, at det ærede Medlems Udtalelser løb ud paa, at man i alt væsentligt skal opretholde det samme Grundlag, der nu er, og det fastholder jeg, thi naar det ærede Medlem ikke vil ind paa Statsdriftstanken, saa kan han indføre saa mange relative Smaaforandringer, han vil — jeg anser dem for at være relativt smaa i Sammenligning med den store Forandring, at saa Statsdrift indført — han faar dog ikke nogen væsentlig anden Ordning frem, de Ulemper, der skæbe ved Transporten nu, ville for meget væsentlige Punkters Vedkommende vedblive at være de samme. Endvidere kunde jeg ikke forstaa det ærede Medlems Ytring: „Er det det hele“, anderledes, end at den gjaldt det, Forespørgerne i det hele have bragt frem — jeg kunde ikke forstaa det ærede Medlems Mening, for hvis det havde været det ærede Medlems Mening — eller jeg tvivler jo ikke paa, at det har været det — da det ærede Medlem mente, at vor Fejl var den, at vi ikke havde faaet nogen væsentlig Anke frem mod den Maade, hvorpaa Selstfabet udførte Kontrakten, men kun mod Kontraktens Bestemmelser, ja, saa laa der i det ærede Medlems Udtalelser slet ingen virkelig Anke imod os, thi vi Forespørgere, det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Staarup) og jeg, ere hele Tiden gaaede ud fra det, som jeg fastholder som rigtigt, at Fejlen ligger i Kontrakten, og ikke i Selstfabets Maade at udføre den paa, saa man kan ikke bebrejde os, at vi drage Fejlene frem ved Kontrakten og ikke ved Kontraktens Udførelse. Jeg kunde altsaa ikke forstaa andet, end at det ærede Medlems: „Er det det hele“, gjaldt i det hele taget de Dphsninger, vi have fremsført under Forespørgselen. Saa kom det ærede Medlem til sidst ind paa at føre den Klage, som man har hørt fra enkelte andre Sider, men som dog ikke er almindelig inden for hans Parti, siden det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har udtalt en anden Opfattelse, nemlig over, at denne Forespørgsel i det hele taget er stillet, og at man ikke fik Sagen i sin Helhed frem ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg fastholder, at det er fuldkommen rigtigt, at vi ere gaaede den Vej, vi ere gaaede, og jeg kan her henpege til disse 3 Dages Forhandlinger, der vise, i hvor høj Grad det var nødvendigt, at dette Spørgsmaal fik sin selvstændige og udførlige Behandling. Under Finanslovens Behandling vilde det, hvad